

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, כ"ט בתשרי התשע"ד
3 באוקטובר 2013

תר"מ 117/20

העותר: מר מישה בלומנפלד

נגד

המשיב: מר אלי אבוטבול – ראש מועצת זיכרון יעקב

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי
תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

1. בעתירה שלפניי, מבקש העותר, כי יינתנו צווי מניעה נגד המשיב בשל הצבת שלטי בחירות ופרסום מודעות בניגוד לקבוע בסעיפים 9 ו-10 לחוק הבחירות.

הצווים המבוקשים וטענות הצדדים

2. צווים להסרת שילוט ממבנים שאינם בתים פרטיים, חומות, גדרות ואתרי בניה – העותר מבקש שני צווים הנוגעים להסרת שילוט שתלה המשיב. הראשון, מתייחס לשילוט שנתלה על גבי קירות עסקים, חנויות ומבנים שאינם בתים פרטיים. לטענתו היות ואין מדובר בדירות מגורים, אין שלטים אלה נכנסים תחת החריג הקבוע בסעיף 10(א1)(1) לחוק הבחירות. השני, מתייחס לשילוט שנתלה על גבי חומות, גדרות, גדר חיה ועמודים. גם כאן, מוסיף העותר, שאין מקום לתחולת החריג הקבוע בסעיף 10(א1)(1) לחוק הבחירות, היות והשלטים אינם מוצבים בשטחי הדירות עצמן, אלא בשטחים משותפים בבנייני מגורים.

עמוד 1 מתוך 5

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

3. המשיב, בתגובתו, טוען כי העותר לא פירט את כתובות המבנים על גביהם הוצבו שלטים, ובשל כך אינו יכול להגיב לגופו של עניין. המשיב עוד טוען כי העותר לא פנה אליו קודם להגשת העתירה, ולכן לא יכול היה להסיר את השלטים, ככל שהם אכן מנוגדים לקבוע בחוק הבחירות.

4. צו להסרת כל השלטים התלויים על בתי עובדי המועצה – העותר מציין כי נודע לו שעובדי מועצה תלו שלטי בחירות של המשיב, ומשתתפים בחוגי בית ואירועי בחירות של המשיב. העותר מוסיף כי יש בידיו רשימה של שמות העובדים, ואין הוא חושף אותה כדי להימנע מפגיעה בהם.

5. גם בעניין צו זה, המשיב טוען בתגובתו כי בלא מידע קונקרטי, אין ביכולתו להתייחס לטענות גופן. עם זאת, טוען המשיב כי בעבר היו מקרים בהם עובדי מועצה תלו שלטי תמיכה במשיב בבתיהם, אך עם פרסום ההחלטה בתר"מ 87/20 רשימת מהפך ברמה בראשות נורית אבנר נ' דוכברגר (8.9.2013) (להלן: עניין רוכברגר), הוסרו השלטים. המשיב גם טוען כי הוא מקפיד על כך שעובדי המועצה לא ישתתפו בחוגי הבית אותם הוא עורך, ואף הוציא הנחיות בעניין.

6. צו המורה למשיב לפרסם בעיתונות המקומית על פי הודאות חוק הבחירות – העותר טוען כי המשיב מפרסם מודעות בעיתון מקומי שבועי, "המגזין", מודעות תעמולה בגדלים החורגים ובמספר העולה מאלה הקבועים בחוק

7. המשיב 1, בתגובתו, טוען כי העותר לא ציין את גודל המודעה אליה התייחס, ומוסיף כי החריגה הנטענת היא בת שלושה אינץ' בלבד. המשיב טוען שאלה זוטי דברים, ואין מקום להתערבות בהם, אך מציין כי מעתה יפרסם מודעות העומדות במגבלות בחוק הבחירות. המשיב לא השיב לטענות בדבר הפרסום הכפול.

דיון והכרעה

הצווים להסרת שילוט ממבנים שאינם בתים פרטיים, חומות, גדרות ואתרי בניה

8. סעיף 10(א)(4) לחוק הבחירות קובע כלל על פיו ניתן להדביק מודעת תעמולה מודפסת רק בלוחות מודעות המיועדים לשם כך על ידי הרשות המקומית. סעיף 10(א)(1) לחוק מהווה חריג לכלל זה, אך הוא חל רק לגבי דירות מגורים (בשטחן בלבד, ראו: תר"מ 110/20 בנימינוב נ' עיריית אור יהודה (29.9.2013); תר"מ 128/20

עמוד 2 מתוך 5

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

שבתאי נ' יוסיפוב (1.10.2013), ומשרדי מפלגות. תכלית חריג זה היא הגנה על חופש הביטוי הפוליטי של הפרט, ואפשרותו להביעו בתחומי קניינו הפרטי (ראו: תר"מ 61/20 עזרא נ' הדר (8.8.2013)). תכלית זו אינה רלוונטית שעה שמדובר בשטח משותף של בניין או על שלט שנמצא ברשות הרבים, קרי – על גדר חיצונית הגובלת בשטח ציבורי (השוו: תר"מ 60/03 שינוי נ' דוקורסקי (12.10.2003), השופטת ד' דורנר).

9. בענייננו, המשיב כלל אינו מכחיש את ההפרות להן טוען העותר. אין בידי לקבל את טענותיו באשר לאי מיצוי הליכים, שהרי על פי בקשתי, צירף העותר את הפנייה המוקדמת למשיב, מיום 10.9.2013. המשיב כלל לא ענה לפנייה מוקדמת זו, ועל כן הוגשה העתירה. אמנם העותר לא צירף את כתובות השלטים, אך בניגוד לתר"מ 52/20 פרנקו נ' גוזלן (6.8.2013), המשיב כלל לא ענה לפנייתו המוקדמת, ולבטח לא ביקש ממנו את הכתובות. יתר על כן, מהתמונות המצורפות לעתירה, נראה שהשלטים מצויים בשטחים שאינם פרטיים. רק באחרונה כתבתי על האחריות המוגברת של ראש מועצה לפרסומים מטעמו (תר"מ 80/20 דויד נ' בוטקילה (1.10.2013) – החלטה בבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט). לפיכך, אני מורה על מתן צו להסרת שילוט ממקומות אסורים על פי סעיף 10 לחוק הבחירות.

צו המורה על הסרת כל השלטים התלויים על בתי עובדי המועצה

10. העותר טוען כנגד עובדי מועצה אשר את שמותיהם מסרב לחשוף. המשיב בתגובתו אכן הודה כי עובדים אחדים תלו שלטים בבתיהם, אך אלה הוסרו בעקבות החלטתי בעניין רוכברגר. עם זאת, אף לא אחד מעובדים אלה צורפו לעתירה. חזרתי וקבעתי כי לא ניתן להכריע בעניינים מסוג זה בלא שתינתן זכות טיעון לצדדים הרלוונטיים (תר"מ 48/20 שבירו נ' גולן (30.7.2013); עניין רוכברגר; תר"מ 133/20 רשימת "מנהיגות חדשה בקרית ביאליק" נ' דוקורסקי (2.10.2013)). נוכח הסרת השלטים לטענת המשיב, לא מצאתי לנכון לתת צו בעניין זה. עם זאת, אם בידי העותר שמות העובדים וברצונו להגיש עתירה חדשה, פתוחה בפניו הדרך לעשות כן.

11. בשולי הבקשה לצו זה, העותר טען גם לכך שעובדי מועצה משתתפים בחוגי בית ואירועי בחירות של המשיב. המשיב הכחיש את הטענה באשר לחוגי הבית, אך לא באשר לאירועי בחירות. עם זאת, העותר לא ביקש צו בעניין זה וגם כאן נמנע מלצרף את העובדים לעתירתו. לפיכך, לא מצאתי לנכון לתת צו בעניין זה. עם זאת, למען הסדר הטוב, אדגיש שוב את אשר כבר קבעתי בעניין רוכברגר, והוא כי חל איסור על כלל

עובדי המדינה, בכללם גם עובדי רשויות מקומיות, לפעול באופן שניתן לפרשו כקידום אינטרסים של מפלגה או מועמד (השור: הנחיית היועץ המשפטי לממשלה 1.1902; ער"מ 259/96 שמא נ' המועצה המקומית תמרה, פ"ד נ(1) 837, סעיף 4 (1996)). אין כל ספק כי השתתפות בחוגי בית ואירועי בחירות מטעם המשיב, היא מסוג פעולות שכאלה. גם בעניין זה, פתוחה דרכו של העותר להגיש עתירה מפורטת, עם שמות העובדים.

צו המורה למשיב לפרסם בעיתונות המקומית על פי הוראות חוק הבחירות

12. אף על פי שהעותר לא הסביר מה גודלה באינץ' של מודעה בת עמוד אחד (השור: תר"מ 121/20 שמס נ' כהן (30.9.2013)), המשיב הודה שחרג בפרסומו מהגודל הקבוע בסעיף 10(ב)(1) לחוק. נוסף על כך, המשיב כלל לא השיב לטענות בדבר פרסום בניגוד לסעיף 10(ב)(3) לחוק. בנסיבות אלה, מצאתי לנכון להורות על מתן צו המורה למשיב לפרסם מודעות תעמולה בעיתונות המקומית על פי הוראותיו של חוק הבחירות.

הטענות הנוספות של המשיב והעותר

13. בתשובתו, המשיב טען כי העותר בעצמו מפר את הוראות החוק בעניין זה. טענות אלה מועלות חדשות לבקרים על ידי משיבים שונים, ונאלץ אני לשוב ולהסביר לבעלי דין מרובים כי מקומן של טענות אלה במסגרת עתירה נפרדת ולא בתשובה לעתירה קיימת (ראו למשל: תר"מ 63/20 צוד נ' נחמני (14.8.2013); תר"מ 83/20 וידל נ' לביא, פסקה 38 (10.9.2013)). בהקשר אחר ציין חברי, השופט דובינשטיין:

"נוכח החלטותיו המפורשות של בית משפט זה, נתקשיתי להבין כיצד הוגשו שתי הבקשות הנוכחיות, ואף כיצד - והדברים נאמרים כמובן בלא כל רצון לפגוע - מסביר הסניגור ללקוחותיו באשר לסיכויי ההליך, ... ומה על זמנם של בית המשפט ועובדיו (השופט - ניחא, זמנו כקליפת השום). דומה היה כי נוכח החלטתו של בית משפט זה בעניין מוסטפא (השופט נאור) אין עוד צורך לשוב ולהבהיר את הכללים, שכפי שצינתי בעניין קרסנוברידז', ממילא חזקה על בא כוח המבקשים כי הוא מכירם כבעל מקצוע בתחום." (רע"פ 3882/12 סקה נ' מדינת ישראל, פסקה ז (4.6.2012))

14. כאמור, טענות מעין אלה, ודאי כאשר מגיעות על ידי משיבים מיוצגים, מהוות למצער בזבוז זמן שיפוטי ומנהלי, וכל המוסיף גורע.

15. יצוין כי בבוקרו של יום זה, 3.10.2013, התקבלה תשובת העותר לתגובת המשיב. לאחר שעיינתי בתשובה, לא מצאתי שיש בה כדי לשנות מהחלטתי כפי שניתנה.

16. סוף דבר, ניתנו צווים כמפורט בסעיפים 9 ו-12. לאור הנסיבות, המשיב ישא בהוצאות העותר בסך 2,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשע"ד (3.10.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20